

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'État (Francja)
w dniu 21 lipca 2014 r. – Ministre délégué, chargé du budget przeciwko Marlène Pazdziej**

(Sprawa C-349/14)

(2014/C 339/12)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Conseil d'État

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Ministre délégué, chargé du budget

Strona pozwana: Marlène Pazdziej

Pytanie prejudycjalne

Czy postanowienia art. [13] akapit drugi Protokołu w sprawie przywilejów i immunitetów Unii Europejskiej stoją na przeszkodzie jakiegokolwiek uwzględnianiu, do celów obliczania teoretycznego dochodu objętego obowiązkiem podatkowym gospodarstwa domowego, wynagrodzenia otrzymywanego przez urzędnika lub innego pracownika Unii Europejskiej będącego członkiem tego gospodarstwa domowego w sytuacji, gdy takie uwzględnienie może wpłynąć na kwotę podatku należnego od tego gospodarstwa domowego objętego obowiązkiem podatkowym, czy też nadal należy opierać się na motywach wyroku Trybunału z dnia 14 października 1999 r. w sprawie C-229/98 ⁽¹⁾ w przypadkach, gdy uwzględnienie takiego wynagrodzenia służy wyłącznie – do celów ewentualnego zastosowania środka socjalnego służącego zwolnieniu z zapłaty podatku, przyznaniu odliczenia od jego podstawy wymiaru, lub, bardziej ogólnie, zmniejszeniu opodatkowania – weryfikacji, czy teoretyczny dochód objętego obowiązkiem podatkowym gospodarstwa domowego jest lub nie jest niższy od progu określonego przez krajowe prawo podatkowe dla możliwości skorzystania – ewentualnie dostosowanej w zależności od teoretycznego dochodu – z tego środka socjalnego?

⁽¹⁾ EU:C:1999:501.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado de lo Social n° 33 de
Barcelona (Hiszpania) w dniu 22 lipca 2014 r. – Estrella Rodríguez Sanchez przeciwko Consum
Sociedad Cooperativa Valenciana**

(Sprawa C-351/14)

(2014/C 339/13)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Juzgado de lo Social n° 33 de Barcelona

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Estrella Rodríguez Sanchez

Strona pozwana: Consum Sociedad Cooperativa Valenciana

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy zakresem stosowania dyrektywy 2010/18 ⁽¹⁾ w sprawie „zmienionego porozumienia ramowego dotyczącego urlopu rodzicielskiego” określonym w klauzuli 1 ust. 2 [tego porozumienia] objęty jest stosunek zatrudnienia członka-pracownika spółdzielni pracy, takiej jak ta podlegająca przepisom art. 80 hiszpańskiej Ley 27/99 de Cooperativas i art. art. 89 Ley 8/2003 de Cooperativas de la Comunidad Valenciana, który, mimo że wewnętrzne przepisy i orzecznictwo kwalifikują go jako „spółdzielczy”, może być uważany w obszarze prawa wspólnotowego za „umowę o pracę”?

W razie udzielenia przeczącej odpowiedzi na pierwsze pytanie, pomocniczo przedstawione zostaje drugie pytanie.

- 2) Czy klauzulę 8 ust. 2 „zmienionego porozumienia ramowego dotyczącego urlopu rodzicielskiego” (dyrektywa 2010/18), a dokładniej przepis, zgodnie z którym „wykonanie postanowień niniejszego porozumienia nie może stanowić uzasadnienia dla ograniczania ogólnego poziomu ochrony zapewnionej pracownikom w kwestiach, których dotyczy niniejsze porozumienie” należy interpretować w ten sposób, że w braku wyraźnego transponowania przez państwo członkowskie dyrektywy 2010/18 nie można ograniczyć zakresu ochrony, który to państwo samo ustaliło przy transpozycji poprzedniej dyrektywy 96/34⁽²⁾?

Wyłącznie jeżeli odpowiedź na któreś z tych pytań będzie twierdząca, uznając, że dyrektywa 2010/18 ma zastosowanie do spółdzielczej umowy o pracę takiej jak umowa skarżącej, uzasadnione są – ze względów przedstawionych poniżej – następujące pytania.

- 3) Czy klauzulę 6 nowego „zmienionego porozumienia ramowego dotyczącego urlopu rodzicielskiego”, zawartego w dyrektywie 2010/18, należy interpretować w ten sposób, że wymaga ona, by transponujące ją wewnętrzne krajowe normy lub porozumienia zawierały i wyszczególniały obowiązki pracodawcy do „rozpatrzenia” wniosków swych pracowników lub pracownic „o zmianę ich godzin pracy lub organizacji czasu pracy” przy powrocie do pracy z urlopu rodzicielskiego, oraz „odpowiadania na nie” uwzględniając potrzeby zarówno własne, jak i pracowników, przy czym nie można uznać takiego obowiązku transpozycji za spełniony w drodze wewnętrznych przepisów lub przepisów spółdzielni, uzależniających skuteczność takiego prawa wyłącznie od uznania pracodawcy, decydującego, czy uwzględnić rzeczzone wnioski, czy nie?
- 4) Czy należy uznać, że klauzula 6 „zmienionego porozumienia ramowego dotyczącego urlopu rodzicielskiego” – w świetle art. 3 dyrektywy [2010/18] i „przepisów końcowych” zawartych w klauzuli 8 porozumienia – ma w braku transpozycji „poziomą bezpośrednią skuteczność” z racji bycia minimalną normą wspólnotową?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 2010/18/UE z dnia 8 marca 2010 r. w sprawie wdrożenia zmienionego porozumienia ramowego dotyczącego urlopu rodzicielskiego zawartego przez BUSINESSEUROPE, UEAPME, CEEP i SPUC oraz uchylająca dyrektywę 96/34/WE (Dz. U. L 68, s. 13).

⁽²⁾ Dyrektywa Rady 96/34/WE z dnia 3 czerwca 1996 roku w sprawie porozumienia ramowego dotyczącego urlopu rodzicielskiego zawartego przez UNICE, CEEP oraz ETUC (Dz.U. L 145, s. 4).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado de lo Social n° 2 de Terrassa (Hiszpania) w dniu 22 lipca 2014 r. – Juan Miguel Iglesias Gutiérrez przeciwko Bankia, S. A. i in.

(Sprawa C-352/14)

(2014/C 339/14)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Juzgado de lo Social n° 2 de Terrassa.

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Juan Miguel Iglesias Gutiérrez.

Strona pozwana: Bankia, S.A., Sección Sindical UGT, Sección Sindical CCOO, Sección Sindical ACCAM, Sección Sindical CSICA, Sección Sindical SATE y Fondo de Garantía Salarial.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 56 Estatuto de los Trabajadores -Real Decreto Legislativo 1/1995 de 24 de marzo (kodeksu pracy – dekret królewski z mocą ustawy 1/1995 z dnia 24 marca), piąty przepis przejściowy Ley 3/2012, de 6 de julio, de medidas urgentes para la reforma del mercado laboral (ustawy 3/2012 z dnia 6 lipca o pilnych środkach w celu reformy rynku pracy) i art. 123 oraz 124 ust. 13 Ley Reguladora de la Jurisdicción Social -Ley 36/2011 de 10 de octubre- (ustawy regulującej sądownictwo ds. społecznych – ustawa 36/2011 z dnia 10 października) –(w drodze dorozumianego odesłania do wcześniejszych przepisów), są sprzeczne z art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej – w wersji ujednoliconej – jeżeli przepisy te materialnie zwiększają odszkodowanie, na które zezwolono w decyzji Komisji w postępowaniu „State aid SA.35253 (2012/N) Spain. Restructuring and Recapitalisation of the BFA Group”?